

WIEDŃ, 31. 3. — Dwór albański we-
zwał do żoła królowej albańskiej znanego
ginekologa wiedeńskiego prof. Weibla.
Król Zogu ustalił już imię niemowlęcia:
jeżeli będzie chłopiec otrzyma imię Skan-
der-beg (narodowy bohater albański),
dziewczyzna otrzyma imię Donia (żony
Skander-bego).

Dalsze dochodzenia w tej zagadkowej sprawie prowadzi urząd śledczy.

Trudne życie marynarzy wśród raf. KORALOWA BARIERA u wybrzeży piątego kontynentu.

Townsville, w marcu.

Jednym z siedmiu cudów świata jest niewątpliwie wschodnio-australijska „Barrier Reef” — ściana raf koralowych.

Pod względem geograficznym rozciągają się wyspy koralowe — największa na świecie grupa wysp koralowych — od 9 do 24 stopnia szerokości geogr. południowej. Przestrzeń ta wynosi 1800 km. Co prawda to „mur chiński” jest dłuższy, ale nie jest tak stary ani tak solidnie zbudowany jak mur koralowy. Ponadto trzeba wziąć pod uwagę, że mur koralowy wzniesiony jest pod wodą, a to sprawa trudniejsza. To też budowa ta trwała bez porównania dłużej setki tysięcy, może miliony lat, a właściwie trwa ona po dziś dzień. Małe polipy koralowe budują go kosztem własnych ciał.

Na samej północy wyspy koralowe znajdują się tak blisko lądu, że można je dostrzec z wybrzeża. Im dalej na południe wzdłuż wschodniego wybrzeża, tym bardziej oddalają się one od lądu. Najbardziej na południe wysunięta spośród nich oddalona jest od lądu stałego na całych 200 km. Dojrzeć z brzegu nie można ich wcale, zato nie ma pośród nich żadnej, z której nie można dostrzec najbliższej wyspy następnej. Ciągły zwały „mur” widać właściwie tylko na mapie. Gołym okiem dojrzeć go nie można.

Niespokojny i burzliwy jest Ocean Spokojny po przeciwnej stronie wysp koralowych; burzliwy i głęboki. Nie wyjeżdżają więc okręty poza „mur”, lecz posuwają się wzdłuż brzegów lawirując częstokroć wśród raf. Tu i owdzie głębokość oceanu powiększa się o tysiące metrów.

W każdym z gniazd obserwacyjnych na szczytach masztów siedzą teraz przez cały czas marynarze na straży i oczy sobie wypatrują, obserwując plamy na wodzie. Okręt może jechać tylko tamtędy, gdzie może być błękitne. Tam, gdzie woda prześwieca zielono — znajduje się wyspa podwodna, Koralowa wyspa.

Gorzkie życie mają majtkowie na tej przestrzeni. Pod grozą najwyższej kary nie wolno im tu przelknąć ani jednej „kropelki”. Konieczne jest najwyższe napięcie czujności żeglarskiej. Całymi dniami i no-

cam lawiruje okręt między życiem a śmiercią. Okręt odbywa tu prawdziwy taniec wśród noży. Jeden nieudany manewr i może osiąść na rafie lub co gorsza, zostać przeziurawiony i momentalnie pójść na dno. Zato jednak bałwany nie są tu tak wysokie, burze nie tak niebezpieczne jak gdzieś indziej. Niemniej nie mija tu ani jeden rok bez jakiegoś wypadku. Jakiś większy lub mniejszy okręt musi tu od czasu do czasu zatonać. Jest to już matematyczne prawo...

Jeden z marynarzy-obszerników zaprzyjaźnia się ze mną, obiecuje mi widowisko jakiego jeszcze nigdy nie widziałem i to na pełnym morzu. Jest właśnie zachód słońca, pora przypływu i szereg płytkich wysepek koralowych znika teraz pod wodą. Przypływ sięga powyżej czubków drzew rosnących na tych wyspach. Dwadzieścia metrów wysokości! Jest to bezwąt-

pienia najwyższy poziom przypływu na świecie.

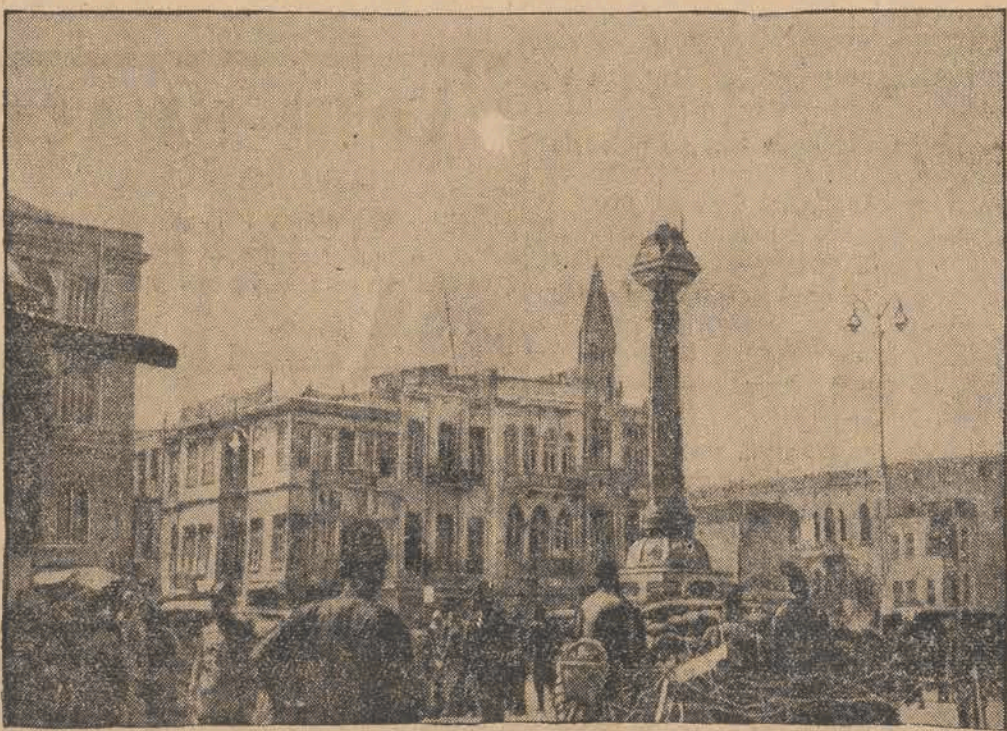
„Mur raf” jest teraz niewidoczny, ukryty pod wodą, ale fale przypływu odczuwają jego obecność, rozbijają się o niego.

Wspinam się na punkt obserwacyjny. Morze. Bezbieżny przestwór wody. Nigdzie ani skrawka lądu, tylko zielononiebieska nieskończoność i słońce.

I nagle z ćwierćminutowymi przerwami morze jakby się jęło przelamywać w samym środku. Na dziesiątki metrów wysoko pryska piana. Przez chwilę zdaje się jakoby wody rozplywały się w dwie przeciwnie strony. A gdy wody się rozdzieliły ujrzałem na własne oczy to co wskazywa za zwyczaj tylko mapy — ciągły, nieprzerwany łańcuch wysp, mur raf, słynny „barrier reef” Pacyfiku.

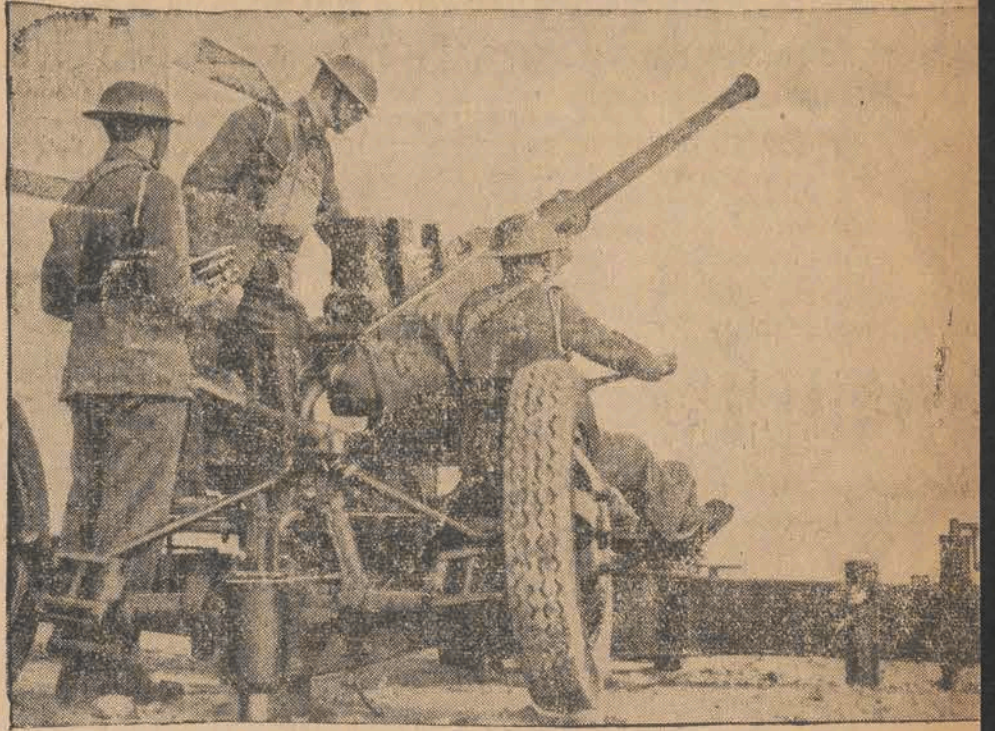
R. M.

Francuskie punkty oporu w Damaszku.



Po ustąpieniu rządu syryjskiego i proklamowaniu przez Arabów strajku powszechnego objęły francuskie wojska kolonialne, straż w Damaszku. Na zdjęciu widzimy umocnienia z worków z piaskiem oraz zasieki z drutu kolczastego, które tworzą punkty oporu dla garnizonu francuskiego wobec ewentualnych prób rewolty arabskiej.

Szwecja fabrykuje działa przeciwlotnicze dla W. Brytanii.



Wielka Brytania zamówiła w fabrykach szwedzkich większą ilość 40 mm szyb strzelnych armat przeciwlotniczych, które odznaczają się dużą precyzją strzałów.

Kulisy potwornej zbrodni Miłostki wieśniaczki i jej córek

36-letnia Odette Hennon, zam. w Clermond D'Oise, zamordowała swego męża podczas snu. Zandarmeria, która prowadzi śledztwo postanowiła wykryć przyczyny tej potwornej zbrodni. Po przesłuchaniu licznych świadków, podejrzenia władz padły na dwóch mieszkańców wsi, René Cocu, woźnicę oraz Lenoir'a, kierowcę auta. Badanie stwierdziło, że Cocu był kochankiem żony Hennon, a Lenoir znowu utrzymywał bli-

skie stosunki ze starszą córką małżonki. Początkowo obydwa mężczyźni zaprzeczali swego udziału w zbrodni, lecz przysięgni do muru, wyznali, że chcieli się zbżyć Hennona, który im był przeszkodą. Złożyli się więc obydwa, ażeby kupić wolwer, który wypróbowali w polu i uczyli nim władać Odette Hennon. Mordercy oraz jej współnicy osadzeni stali w więzieniu w Clermond d'Oise.

—OO—

Bandyci w hotelu paryskim Napad na portiera.

Portier nocny pewnego hoteliku na ul. St-Honoré padł ofiarą napadu bandyckiego. Przybywszy onegdaj, jak zwykle, wieczorem do pracy, czuwał do 1 w nocy, po czym zmęczony „zdrzemnął” się trochę na kanapie w holu. Obudził go potworne uderzenie tępym narzędziem w skroń. Nawpół oghuszony i brocząc obficie krwią, napadnięty mimo to usiłował podnieść się, lecz poczuł, że ręce i nogi ma związane sznurami. Po kilkakrotnych daremnych pró-

bach oswobodzenia się, nieszczęśliwy portier zemstał z bólu. Kiedy wreszcie odzyskał przytomność, udało mu się, po paczkliwych wysiłkach zdjąć krępujące więzy i zaalarmować policję, która stwierdziła, że portier stał się ofiarą napadu bandytów, którzy skradli 500 franków z sy znajdującej się w łóżu portiera oraz brali napadniętemu przez nich jego zegarek. Rannego odwieziono do szpitala.

RYSZARD BRAUN

HURAGAN W SERCU

Powieść

27

Kłopot z liczeniem.



Szympanś „Napoleon” z ogrodu zoologicznego McKee na Florydzie „łapie sobie głowę” nad kartką z cyframi.

— A pan uważa, że samodzielnie nie jestem? Niby dlaczego? Od tygodnia mieszkam sama, w pensjonacie i robię co mi się tylko podoba.

— Dziękuję za komplement.

— Nie rozumiem. — Patrzyła w jego roześmiane, bardzo błyszczące oczy, marszcząc jasne brwi. — Nie rozumiem — powtarzała — co pan uważa w moim powiedzeniu za komplement?

— Staram się być tylko logicznym i wyciągam konsekwencje. Zaznaczyła pani przed chwilą, że od kilku dni robi, co się jej podoba, a ponieważ od kilku dni chce pani być ciągle w moim towarzystwie — więc z tego wynika, że ja pani się podobam? Czy nie tak?

— Pan sobie kpi z mnie.

Była obrażona. W ogóle gniewała się na niego teraz często.

Przechodzili obok straganów z kwiatami i słońce przeświecone przez czerwone płótno dachów padało ciepłym refleksiem na ich młode, zdrowe twarze.

Kwiatciarki uśmiechały się do nich z wyrozumiałością kobiet, które znają życie i miłość. Ewunia, spotykając ich spojrzenia, odnajdywała w sobie utraconą przez chwilę radość. Z kosiaków, z koszyków i blaszanych kubelków tryskały fontanny róż, goździków, tulipanów i chryzantem, mieniąc się wszystkimi barwami od jasno-żółtej i różowej, poprzez najsubtelniejsze odcienie fioletu i purpury.

— Proszę na przeprosiny — podawał jej różę bardzo piękną, złoto-różową i pachnącą.

— Dziękuję.

Trzymając ją w ręku, doznawała uczucia nieznanego szczęścia, nieznanego rozkoszy. Serce w niej biło z radości, odnajdując w kształcie stulonych płatków, serce kwiatu.

— O jakżebym chciała, żeby mnie kochał — myślała, spuszczając oczy. Jednocześnie starała się w sobie ośmieszyć to wszystko, co było poezją na tle szarych, huczących Bulwarów.

— I czego się cieszysz, jak głupia? — myślała. — Kupił ci kwiat za dwa franki 50 centimów, a może innej kobiecie kupował droższe, wspanialsze kwiaty? Orchidee, albo tuberozy? — Zrobiło się jej naraz smutno. Mimo-woli podniosła wzrok ku kolumnom kościoła św. Magdaleny, aby w oczach martwych posągów Świętych Pańskich szukać otuchy, kiedy z flaga poczuła na sobie ciekawy wzrok nieznanego kobiety.

Zdenerwowała ją to.

— Cemu ona tak uporczywie przygląda mi się?

pomyślała z przestachem. — Może poznaje mnie z fotografii, umieszczonych w gazetach? Może mnie szuka?

— Chciałabym wsiąść do przejeżdżającej taksówki — powiedziała Ewa gorączkowo.

— Tak. Ma pani rację. Ta brunetka obserwuje nas zbyt ciekawie. Wsiadamy.

— Dokąd jedziemy?

— Do pensjonatu po walizki, a potem na dworzec.

— Na który?

— Na Lyonski. Znam małą plażę pod Tulonem. Nazywa się Tamaris sur mer. Jest bardzo mało uczęszczana. Daleka od zgiełku Riwieri. Ma wielki las palmowy i piaszczysty brzeg.

— Czy to jest kosztowna miejscowość, bo moje finanse?..

— Bardzo tania i... piękna, jak prawdziwy raj na ziemi.

— Czy pan wie, że mam na imię Ewa?

— Ewa — powtórzył i uśmiechnął się. — Ewa ciekawa, typowa córka rajskiej grzeszniczki.

Znowu chciała się obrazić, wyczuwając iż ją posadza o temperament, o gorącą krew, o tysiące pragnień dziewczęcych, do których ona sama przed sobą przyznać się jeszcze nie chciała.

— W każdym razie pana do tego razu ze sobą nie mam zamiaru zabrać. — powiedziała ostro i bardzo chłodno skinęła mu głową na pożegnanie.

W pół godziny potem już była zapakowana. W małej walizce znajdowały się duże koronkowe koszulki, dalekie od prostoty płócienną, klasztornej bielizny. (Dlaczego je kupiła?). Był tam również kostium i płaszcz kąpielowy. Pyjama. Szorty. I trzy letnie sukienki (jedna z nich kretonowa i jedna tiulowa, nasywana aksamitnymi kwiatami, taka jak on radził). Poza tym trochę drobiazgów, pudrów, perfum i dwie pary pantofli.

Należało jeszcze zapłacić rachunek.

— Czy uda mi się pojechać na południe, we dwoje, z nim? — myślała, czując jasne, pięknie zaodulowane włosy i przypinając do nowego kostiumu różę od „niego”.

— Oto jedno słówko nieznanego kobiety, rzucone przez telefon, wystarczy, aby rodzice mnie odnaleźli i popsułi wszystko.

Ale co jej mieli właściwie popsuć?

Przygodę. Szaloną przygodę z nieznanym człowiekiem, który nazywał się nie wiadomo jak i był nie wiadomo kim.

— Jesteś szalona, Ewuniu — powiedziała do siebie samej, przyciskając mocno rękę do ciepłych, drżących

piersi. — I kiedyś może żałować będziesz swego szaleństwa. A jednak, nim to nastąpi? Nim cię wygna los z łosnego raju... Jedź z nim. Jedź. Nie zawracaj w pół drogi. — Rozmyślenia jej przerwało pukanie szybkie i mo-

— Proszę.

We drzwiach stał on, trochę bledszy, niż zwykle i rowy.

— Musi się pani zdecydować natychmiast. Albo stać tu z rodzicami, którzy pani poszukują...

— Skąd pan wie?

— Gospodyni żąda legitymacji, a na trotuarze po wejściem stoi ta sama brunetka spod kościoła św. Magdaleny. Albo...

— Albo?

— Albo jechać ze mną.

Patrzyli sobie prosto w oczy błyszczącymi oczyma.

— No więc?

Milczała.

— Waha się pani? To może i lepiej — powiedział, choć i na chwilę zamknął oczy, jakby nie chciał patrzeć na jej niezdeterminowanie, które sprawiło mu przykrość.

— Nie — zaprotestowała gorąco, wyciągając do niego rękę i zaraz ją opuszczając. — Nie. Już się nie ham. Jadę.

— Jedź pani? — rozbłysły mu oczy jasnym tłem skiem wśród ciemnej, opalonej na brąz twarzy. — Jedź pani? To cudnie!

Uśmiechnęła się. Więc liczył się z nią. Nie porywał jej. Nie narzucał swojej woli. Nie pozbawiał jej wolności, choć aby ona zdecydowała o tym, co ma nastąpić między nimi. To ją zmuszało, ale tylko przez chwilę, przecież na żadne rozstrzygnięcie czasu nie było. Czas ciał. Naglił. Następował na pięty.

— Walizka?

— Spakowana. Muszę tylko rachunek.

— Zapłacony.

— Jakim prawem?

Wpadła w złość. Poczerwieniała z irytacji, ale on pozwolił na żadne protesty.

— Nawymyśla mi pani w taksówce, bo teraz nie mam ani chwili do stracenia. Wychodzimy drugim wejściem od strony ulicy Danton.

Zbiegli ze schodów, jak szaleni, skacząc po dwa schodki. Na szczęście, w wąskiej sionce oprócz portiera było psa z kulawą nogą

(d. c. n.)



SPORT.

Doroczne nagrody dla najlepszych klubów

Na ostatnim posiedzeniu zarządu Związku Pol. Związków Sportowych przyznano doroczne nagrody dla najlepszych klubów sportowych w Polsce.

Nagrodę główną dla najlepszego klubu w ogóle przyznano stołecznej Polonii.

W poszczególnych działach sportu za najlepsze kluby uznano:

TC Pruszków w kolarstwie; Warta poznańska — w piłce nożnej; KPW Pomorzanie Toruń — w kajakerstwie; Kadra

Rembertów — w strzelaniu; WKS Legia — w tenisie; TS Giszowice — w pływanii; AZS Warszawa — w piłce ręcznej; Orleńscy Dębni — w lekkoatletyce; Suwałskie TŁ — w łyżwiarstwie; MKSZ w Gdyni — w motocykлизmie; Wisła zakopiańska — w narciarstwie; Warta poznańska — w boksie; Kolejowy KW Bydgoszcz — w wioślarstwie; Dąb katowicki — w hokeju; Czarni Poznań — w hokeju na trawie.

NAJPIĘKNIEJSZA WYPRAWA. Eliminacyjne zawody szermiercze w Warszawie.

Jak już donosiliśmy, w dn. 3 kwietnia na sali CWSan o godz. 19 odbędzie się eliminacyjne zawody szermiercze w szabli,

Nie dobrze... Drużyna U. T. osłabiona

W związku z wyjazdem drużyny piłkarskiej UT na pierwszy mecz ligowy do Poznania z tamtejszą Wartą, dowiadujemy się, że skład drużyny łódzkiej będzie osłabiony, gdyż prawdopodobnie nie będą mogli wyjechać Happe, Kalwak i Pilc. Będzie mógł natomiast zagrać Strzelczyk, któremu kara dyskwalifikacji została zawieszona przez ŁZOPN na pół roku.

Union-Touring pozyskał nowego bramkarza, Falkowskiego, który był swego czasu graczem ŁTSG, następnie Garbarni a ostatnio Wimy. Karta zgłoszenia Falkowskiego do UT została przesłana już do Li. Do Li została również przesłana karta zwolnienia z AKS-u Tymosiawskiego, który jak wiadomo podpisał zgłoszenie do UT i po otrzymaniu potwierdzenia będzie mógł brać udział w meczach ligowych — drużyny łódzkiej.

W.O.Z.B. ZAPŁACIŁ ODSZKODOWANIE HELSINKOM.

W tych dniach zlikwidowana została ostatecznie sprawa należności tysiąca złotych, jakie winien był W.O.Z.B. związkowi bokserkiemu w Helsinkach z tytułu odszkodowania za niedotrzymanie terminu. W.O.Z.B. przekazał należną sumę w dolarach bezpośrednio do Helsinek.

KTO ZDOBYŁ TYTUŁY mistrzów bokserskich Francji.

W Paryżu odbyły się zawody bokserskie o mistrzostwo Francji amatorów. Do finałów zakwalifikował się tylko jeden bokser ze stolicy, pozostali pochodzą z ośrodków prowincjonalnych. Tytuły mistrzów zdobyli według kolejności wag: Jordan, Berthault, Walter, Nadel, Charron, Risser, Bonjean i Xenegault.

Sport w kilku słowach.

Jak już podawaliśmy, w ramach imprez jubileuszowych 30-lecia ŁKS-u, dojdzie do skutku ciekawy turniej piłkarski do udziału w którym zostały zaproszone poznańska Warta, krakowska Wisła i Union Touring. Warta i Union — Touring wyraziły już zgodę na udział w turnieju a w tych dniach spodziewana jest również odpowiedź Wisły.

Turniej będzie nosił formę czwórmezu, gdyż obok wymienionych drużyn, weźmie również udział drużyna ŁKS-u.

Przewidywany on jest na dwa dni (3 i 4 czerwca), po czym drużyna, która zdobędzie pierwsze miejsce, otrzyma na własność nagrodę ufundowaną przez prezesa klubu dyr. Wolczyńskiego.

Drużynowy mecz zapasniczy Wima — Strzelecki KS o drużynowe mistrzostwo okręgu łódzkiego wyznaczony został na niedzielę, dn. 2 kwietnia. Zawody odbędą się w hali sportowej Wimy przy ul. Rokicińskiej o godz. 15. Jednocześnie począwszy od soboty odbywać się będzie turniej zapasniczy juniorów Wimy przy udziale 35 zawodników w wieku od 12 do 18 lat.

Faworytem na mistrza okręgu w biegu na 5 km. na przełaj, który odbędzie się w niedzielę z boiska ŁKS-u, jest Kurpessa, znajdujący się po przejściu zaprawy zimowej w dobrej formie.

Wydział Gier i Dyscypliny ŁZOPN na prośbę zainteresowanych klubów darował pozostałą część dyskwalifikacji Baurewicz z Burzy i Nowickich z WKS-u.

Pierwszy mecz ligowy w Łodzi odbędzie się w dniu 16 kwietnia między Union — Touringiem a krakowską Wisłą.

W dniu 3 Maja odbędzie się w Łodzi ślubowanie członków kadr olimpijskich.

Z inicjatywy redakcji „Sportu Szkol-

organizowane przez Zw. WKS-ów. Zawody mają na celu uzupełnienie ekspedycji naszych szermierzy wojskowych, którzy w połowie kwietnia wyjadą do Budapesztu na parotygodniowy trening.

W skład naszej ekspedycji wejdzie 5-u szermierzy. Dotychczas pewny jest udział mjr. Dobrowolskiego, mjr. Segdy i kpt. Suskiego. Zawody eliminacyjne wyłonią pozostałych dwóch uczestników ekspedycji.

Jak donosiliśmy, w dn. 12 kwietnia jedzie do Budapesztu na 10-dniowy trening grupa najlepszych naszych florecistów pod kierownictwem p. Maślowskiego. W skład ekspedycji wejdą: Stanoszówna, Duch-Markowska, Szejderowa, Gruberowa, dr Serini i Nawrocka.

SPORTOWCY SUBSKRYBUJĄ pożyczkę lotniczą.

Zarząd warszawskiego klubu sportowego Polonia na wczorajszym posiedzeniu uchwalił na wniosek zastępcy prezesa p. Władysława Kilińskiego zadeklarować złożyć 500 jako dar na cele dobrodziejstwa lotniczego. Jednocześnie zarząd KS Polonia tą drogą wzywa wszystkie kluby sportowe aby stanęły co rychlej do „startu spełnienia obowiązku społecznego”.

MECZ FRANCJA — WĘGRY ODWOŁANY.

Międzynarodowy mecz piłki nożnej Francja — Węgry (amatorów), mający się odbyć 30 kwietnia w Paryżu, został odwołany przez związek francuski.

MECZ PŁYWACKI WŁOCHY — POLSKA w Poznaniu.

Międzynarodowy mecz pływacki Polska — Włochy odbędzie się definitywnie w Poznaniu, który w ubiegłym roku pozyskał nową reprezentacyjną pływalnię na Solaczu. Program meczu obejmuje obok konkurencji pływackich, skoki z wieży i trampoliny oraz mecz piłki wodnej.

Życie sportowe Zgierza

PLYWACY A SCIGACZ.

W dn. 24. br. tj. w niedzielę po południu o godz. 15 odbędzie się w basenie Miejskiego Zakładu kąpielowego wielkie zawody pływackie, zorganizowane przez zgierski oddział LMK na budowę ścigacza, nad którym protektorat objął prezes okręgu d-ca OK gen. W. Thomme.

Zawody będą wspaniałą rewia klubów i pływaków okręgu, tym bardziej, że imprezie nadano charakter uroczysty. Wezmą w niej udział przedstawiciele władz wojskowych i administracyjnych.

Zwycięzcy zawodów otrzymają szereg cennych nagród, które ufundowali przedstawiciele zgierskiego społeczeństwa.

Program zawodów przedstawia się następująco:

100 m st. — dowolny; 200 m st. dowolny; 400 m st. — dowolny; 400 m st. klasycznym; 200 m st. klasycznym; 100 m st. — grzbietowy (skoki).

3x100 m — zmienny; 5x50 m — dowolny — ostatnia konkurencja. Skoki dowolne bez nagrody (po 3 skoki).

Konkurencje dla chłopców do 14 lat: 50 m st. — dowolny; 50 m st. klasycznym; 50 m st. — grzbietowy.

Kierownik zawodów: wiceprezydent L. Zajączkowski. Sędzia główny: p. Banachowski.

Niedzielne zawody będą niewątpliwie największe, jakie oglądaliśmy w Zgierzu i przyczynią się do imponującej propagandy sportu pływackiego.

Łódź pod znakiem kosza Zjazd mistrzowskich drużyn.

Dziś rozpoczyna się w hali sportowej w parku im. Poniatowskiego wielki czwórmech koszykówki męskiej przy udziale reprezentacji Łodzi, Poznania, Torunia i Lublina. O godzinie 19-ej zostanie rozegrany mecz Łódź — Toruń, zaś o 20-ej Poznań — Lublin. Skład reprezentacji Łodzi został ustalony przez kpt. zw. ŁOZPR na stępująco: Smolarek, Stobiecki, Hołyszewski, Kopyński (Wima) Rybowski, Kazi mierzak (Znicz) Kowaliński (KP Zjednoczone) Wolf (WKS) Kowalczyk Zieliński Amanowicz, Joss, Bujnowski (ŁKS), Poznań reprezentowany będzie w większości przez mistrzowską drużynę Polski — KPWi i zapowiedział następujący skład: Grzechowiak, Łój, Patrzykont, Kasprzak, Pawłowski, Śmigieński, St. Szymura, Różycki, Elbanowski. — Skład Lublina będzie się o-

plecać na drużynie tamtejszego AZS-u. To run dotychczas swego składu nie podał.

Pewnym faworytem do pierwszego — miejsca jest Poznań, a właściwie KPWi, która to drużyna wybija się klasą gry ponad wszystkie inne zespoły. Drugiego dnia turnieju tj. w sobotę o godz. 19-ej odbędzie się mecz Toruń — Lublin a o 20-ej godz. 17 Łódź rozegra mecz z Lublinem, a o 18 Poznań z Toruniem.

Turniej koszykówki w Łodzi jest jednym z turniejów eliminacyjnych przed ustatkowaniem reprezentacji Polski na mistrzostwa Europy w koszykówce męskiej w dniach 21—28 maja w Kownie.

Delegatem Polskiego Związku Piłki Ręcznej na turniej w Łodzi jest prezes ŁOZPR dr Grabowski.

Dwudziestolecie P. K. O.

7.II. 1919 r. powołana została do życia Poczta Kasa Oszczędności. Prace organizacyjne ukończone zostały już w dn. 31 marca 1919 r. i od tego dnia obecna PKO rozpoczyna swą działalność dla dobra obywateli i Państwa, kończąc w dniu dzisiejszym pierwsze 20-lecie swego istnienia.

W ciągu tego okresu PKO znakomicie rozbudowała sieć swych oddziałów i zbiorni, docierając w pracy wychowawczo — społecznej do wszystkich warstw społeczeństwa. Doskonale, sprawnie działający aparat PKO wykorzystał wszelkie możliwe środki, aby przekształcić psychikę szerokiej rzeszy, czyniąc z oszczędności szlachetny nałóg.

Rezultatem tej pracy na odcinku kapitalizacyjnym jest dziś miliardowa suma oszczędności i 3 i pół miliona liczb oszczędzających w PKO. Wkładcy w PKO rekrutują się ze wszystkich bez wyjątku warstw społeczeństwa, przy czym niezmierznie cennym objawem jest fakt, że 21,1 procent oszczędzających, czyli około 700.000 osób, stanowi młodzież szkolna i dzieci. Tak znaczny udział młodego pokolenia wśród wkładców zawdzięcza PKO systematycznej i planowej akcji wychowawczej, prowadzonej w szkołach za pośrednictwem zorganizowanych przez siebie Szkolnych Kas Oszczędności.

PKO zawiądzamy stworzenie i rozpowszechnienie w Polsce obrotu czekowego. Ten nowoczesny, tani i bezpieczny środek rozrachunków pieniężnych, szeroko stosowany w krajach zachodnich, znalazł sobie dzięki PKO także i u nas prawo obywatelstwa. Dziś gromadzi PKO na rachunkach czekowych 305 miln. zł., a obrót roczny przekracza 38 miliard. zł. Obrót ten odbywa się w 76,6 proc. bez używania środków pieniężnych, drogą przelewową, stanowiącą najekonomiczniejszy sposób wyrównywania rozrachunków pieniężnych.

Moment społeczny, zaznaczający się w całej działalności PKO, znalazł swój wyraz m. in. w stworzeniu ubezpieczeń popularnych.

Ubezpieczenia te, założone w r. 1928, przyjęte zostały z uznaniem przez całe społeczeństwo, a zwłaszcza przez te warstwy, dla których zostały stworzone: robotników, rzemieślników, urzędników, rolników i drobnych kupców. Z warstw tych rekrutuje się też przeszło 90 procent ubezpieczonych, co potwierdza celowość i słusność założeń PKO oraz warunków ubezpieczenia. Po 10-ciu latach działalności liczba polis ubezpieczeniowych PKO osiągnęła 149.000, a suma ubezpieczenia 218,5 miln. zł.

Niemniej imponującą od rozwoju działalności oszczędnościowej, czekowej i ubezpieczeniowej przedstawia się akcja kredytowa PKO.

Ogólna suma kredytów, udzielonych przez

PKO w różnej formie, osiąga przeszło jeden miliard zł., przy czym gros tej sumy przeznaczony zostało na kredyty długoterminowe o ogólnogospodarczym znaczeniu. Dzięki akcji kredytowej PKO, znaczna część naszych potrzeb inwestycyjnych została zaspokojona. Kapitały gromadzone w PKO idą na nowe — niezbędne dla rozwoju gospodarczego — urządzenia, wzmacniając obroty gospodarcze, zwiększając zatrudnienie i dochody.

Omawiając działalność PKO w pierwszym 20-leciu jej istnienia, nie można pominąć pracy tej instytucji poza granicami kraju. Przez założenie specjalnej instytucji — Banku Polska Kasa Opieki, Polonia zagraniczna ma zabezpieczoną opiekę nad oszczędnościami oraz właściwe pośrednictwo przy załatwianiu interesów finansowych ze starym krajem. Oddziały Banku PKO i jego agencje znajdują się w większych skupiskach emigracyjnych, gdzie prowadzą ponadto żywą akcję kulturalną i społeczną. Oddziały te znajdują się we Francji, Stanach Zjednoczonych, Argentynie i Palestynie. Oprócz wymienionych wyżej rodzajów działalności Oddziały Banku są równocześnie placówkami finansowymi, popierającymi ekspansję handlową Polski. Obroty Banku sięgają miliard złotych rocznie, a suma wkładów emigracyjnych przekracza 34 miliony.

20 lat działalności PKO przyniosło społeczeństwu i Państwu doniosłe korzyści. Załugi PKO dla kraju leżą w płaszczyźnie materialnej i moralnej.

Niemniej znaczne posiada wpływ jaki wywarła i wywiera PKO na kształtowanie się w szerokich sferach społeczeństwa typu go spodarnego obywatela.

Plany rozbudowy gospodarczej kraju i podniesienia obronności wymagają od nas wytrwałej pracy i umiejętnej zabezpieczenia jej owoców — oszczędności. Rozumieemy to wszyscy dobrze i dlatego z tym większym uznaniem oceniamy dziś rolę PKO w życiu gospodarczym Polski w pierwszym 20-leciu istnienia.

TEATR MIEJSKI, Śródmiejska 15.

Dziś w piątek o godz. 8.30 wiecz. (przedstawienie zakupione) oraz w niedzielę o godz. 4-ej po poł. dwa ostatnie powtórzenia „Naszego miasta”.

W sobotę i w niedzielę nader życzliwie przyjęta przez łódzką publiczność oryginalna sztuka Acharda „Korsarz” w reżyserii L. Schillera.

TEATR POLSKI, Cegielińska 27.

Dziś w piątek o godz. 8.30 wiecz. „Matka Natura”. Jutro o godz. 4-ej po poł. „Majster i czeladnik” oraz „Marcowy kawaler” w abonamencie szkolnym.

Jutro wieczorem o godz. 8.30 premiera skrajnej się wery i humorem wybornej komedii amerykańskiej Harta i Kaufmana „Cieszymy się życiem” z udziałem: Chojnackiej, Arnoldowej, Wywskiej, Koswieskiej, Polakówny, Skrzydłowskiej, Topolskiej, Buczyńskiego, E. Dąbrowskiego, Dejunowicza, Łabędzkiego, Matuszkiewicza Modrzejewskiego, Mrozińskiego, Niwińskiego, Pagowskiego, Siezieniewskiego i innych.

Reżyseria Br. Dąbrowskiego. Dekoracje K. Mackiewicz.

DWIE GWIAZDY EKRANU W JEDNEJ SZTUCE.

W niedzielę o godz. 12-ej w poł. oraz o godz. 4-ej po poł. wystąpi w Teatrze Polskim para nieznanych artystów filmowych: Stanisława Engelówna i Mieczysława Cybulski, u interesującej setuce Bawici „Awantura jednej nocy”.

Przedprzedaż biletów w kasie Teatru Miejskiego codziennie od godz. 11-ej do 6-ej a w dniu przedstawienia od godz. 10-ej rano w kasie Teatru Polskiego.

TEATR POPULARNY W SALI GEYERA

Piotrkowska 295.

W niedzielę o godz. 4 o godz. 6 i o 8-ej odbędzie się benefis znanej wodewilistki Janiny Olenieckiej przy współudziale zaproszonych artystów rewiowych m. Łodzi.

TEATR „KOT W BUTACH”.

(Al. Kościuszki 57.)

W niedzielę o godz. 4.15 po poł. na liczne prośby nieodwołalnie po raz ostatni piękna bajka J. Duszyńskiego pt. „O raku — nieboraku i pstragu — dziwogugu” z muzyką Anny Osser (Warszawa), Bilety od 30 gr. do 2.30.

Jutro na obiad:

Zupa kartoflana, fasola, pierogi drożdżowe z serem i bitą śmietaną.

Życie ekonomiczne

BAWEŁNA.

Notowania z dnia 30 marca.

NEW YORK: loco 8.80, kwiecień 8.05, maj 8.05, czerwiec 7.95, lipiec 7.85, sierpień 7.68, wrzesień 7.58, październik 7.58, listopad 7.55, grudzień 7.52, styczeń 7.53, luty 7.57, marzec 7.61

LIVERPOOL: loco 5.02, marzec 4.48, kwiecień 4.48, maj 4.62, czerwiec 4.50, lipiec 4.48, sierpień 4.44, wrzesień 4.41, październik 4.41, listopad 4.40, grudzień 4.41 styczeń 4.45, luty 4.47

Egipska (Sakell.): loco 6.81

Upper: loco 5.80, marzec 5.61, maj 5.68, lipiec 5.66, wrzesień 5.66, październik 5.65, listopad 5.63, styczeń 5.65

BREMA: loco 10.19, maj 9.04, lipiec 8.92, październik 8.81, grudzień 8.80, styczeń 8.78, marzec 8.80

Waluty, dewizy i akcje

PAPIERY PAŃSTWOWE — NIEJEDNOLICIE.

W dziale papierów państwowych panował nastrój zmienny, odchylenia kursów były stosunkowo nieznaczne.

ŻYWSZE OBROTOWY PRYWATNYMI PAPIERAMI LOKACYJNYMI.

Dział listów zastawnych cechował nastrój słabszy, przy bardziej ożywionych obrotach.

W grupie stolecznej, ostatnio notowane w dniu 16 bm. 8-proc. T. K. Przemysłu Polskiego były tańsze o 4,50 procent.

PAPIERY PROCENTOWE.

Poż. inwestycyjna 1 emisji 88.00, 2 emisji 87.00, Dolarowa 3 serii 41.50, Konsolidacyjna 1936 r. 65.00, Konwersyjna 1924 r. 65.00, Państw. Wewn. 64.25, 5½% L. Z. Państw. Banku Rolnego ser. 1—2 81.00 5½% L. Z. Państw. Banku Rolnego ser. 3 81.00 7% L. Z. Banku Gosp. Krajowego 2—1 em. 81.00 8% L. Z. Banku Gosp. Krajowego 1 emisji 81.00 5½% L. Z. Banku Gosp. Krajow. 1 emisji 81.00 5½% L. Z. Banku Gosp. Krajow. 2—7 em. 81.00 5½% Obl. Kom. B. Gosp. Kr. 2—3 i 3 N em. 81.00 5½% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 4 em. 81.00 6% Obl. Banku Gosp. Krajowego 3 emisji 97.00 L. Z. Tow. Kred. Ziemińskiego w Warszawie 5 serii 62.00, T. K. M. w Warszawie 1925 r. 73.00, także 1933 r. 70.00, Kaliskiego T.K.M. 1933 r. 58.00, Lubelskiego T.K.M. 1933 r. 59.50, T. K. m. Łódź 1933 62.25, Konwersyjna m. Warszawy 1926 r. 6 a. 80.00, T. K. Przemysłu Polskiego 81.00

DAJSZA POPRAWA KURSÓW PAPIERÓW DY. WIDENOWYCH.

Na zebraniu giełdy akcyjnej panował nastrój ożywiony, przedmiotem transakcji oficjalnych było ogółem 11 gatunków papierów.

Bank Polski 123.00, Bank Handlowy w Warszawie 57.75, Cukier 39.25, Węgiel 39.25, Lilpop 90.00, Modrzew 20.50, Norblin 101.50, Ostrowiec s. b. 76.00, Starachowice 58.50, Zieleniewski 73.50, Żyrardów 62.00

GIEŁDA ZBOŻOWA.

WARSZAWA, 31.3. — Urzędowa cedula giełdy zbożowej — towarowej notuje za 100 kg za towar standardowy lub średniej jakości, parytet wagon Warszawa, w handlu hurtowym, przy dostawie bieżącej:

Pszemica czerwona szklista 22.25 — 22.75, pszenica jednol. 21.00 — 21.50, zbierana 20.50 — 21.00, żyto I stand. 15.00 — 15.50, mąka pszenna wyciąg. 30-proc. 40.50 — 41.50, wyc. 35-proc. 38.50 — 40.50, gat. I 50-proc. 35.50 — 38.50, gat. I.A 65-proc. 34.00 — 35.50, gat. II.A 30—65-proc. 30.50 — 32.00, gat. III 65—70-proc. 19.50 — 21.50, pastwana 16.00 — 17.00, mąka żytnia wyciąg. 30-proc. 26.25 — 26.75, gat. I 55-proc. 24.50 — 25.00, mąka żytnia razowa 95-proc. 19.50 — 20.00

POZNAN, 31.3. — Urzędowa cedula giełdy zbożowej — towarowej w Poznaniu.

Ceny orientacyjne: pszenica 18.50 — 19.00, żyto 14.65 — 14.90, mąka pszenna gat. I wyciąg. 35-proc. 36.50 — 38.50, gat. I 50-proc. 33.75 — 36.25, gat. I.A 65-proc. 31.00 — 33.50, gat. II 35—50-proc. 26.75 — 29.25, gat. III 65—70-proc. 18.75 — 19.75, mąka żytnia w. cąg. 30-proc. 25.50 — 26.25, gat. I.A 55-proc. 23.75 — 24.50

WIELKANOCNA WYCIEZKA W TATRY.

Korzystając z doskonałych warunków śnieżnych w Tatrach, Zarząd sekcji narciarskiej Polskiego Tow. Tatrzańskiego Oddz. w Łodzi urządza w czasie świąt Wielkiej Nocy „Narciarską wycieczkę w Tatry”.

Wycieczka wyjedzie z Łodzi w czwartek, dnia 6 kwietnia br. o godz. 23.10, a powróci do Łodzi we wtorek dnia 11 kwietnia br. (8-cie święto W. Nocy) rano.

Trasa i program wycieczki zostaną ustalone po porozumieniu się z uczestnikami. Wszyscy uczestnicy będą mieli możliwość zdobycia oznak górskich P.Z.N. Kierownikiem wycieczki będzie p. R. Kuziłowicz, kapitan sport. sekcji i przewodnik Odrzarki Górskiej P.Z.N.

Zapisy przyjmuje sekretariat PTT ul. Andrzeja 7, t.e. 106-85 w ogdz. od 19 do 21 codziennie.

NOCNE DYŻURY APTEK.

(a) Nocy dzisiejszej dyżurują apteki:

M. Kasperkiewicz, Zielarska 54, A. Rychtera i B. Łobody, 11 Listopada 86, M. Zundelwicz Piotr kowski 25, S. Bojarskiego i W. Schatza, Przejazd 19, Cz. Rytele, Kopernika 26, M. Lipieca, Piotrkowska 193, A. Kowalskiego i Ski, Rzgowska 147.

WINSZUJEMY.

Jutro. Teodorze. Wschód słońca 5.12. Zachód słońca 18.08. Długość dnia 12.56. Przybyło dnia 4.49. Tydzień 13.

Telefony

Pogotowie Miejskie 102-90
Pogotowie Cz.rwonego Krzyża 102-40 i 133-33
Pogotowie Pryw. Lek. Chrz. 1111-9
Straż Pożarna tel. 8
Ubezpieczalnia Społeczna 197-65
Tow. Przeciwzbrojce 277-62

Wysokie ciśnienie krwi grozi paraliżem Dla „odwodnienia” organizmu trzeba się wyrzec używania soli.

Istnieje wielka różnica między ciśnieniem krwi w zdrowym a chorym organizmie. U osobnika zdrowego ciśnienie wzrasta się przy każdej pracy fizycznej, u starszego nawet przy zdenerwowaniu lub bólu. Ciśnienie w latach od 15—20 wynosi około 120 milimetrów, między pięćdziesiątką a sześćdziesiątką waha się między 140 a 150 milimetrami. Często sama obawa przed zwykłą ciśnień wystarcza, aby ją wywołać. U zdrowych charakterystyczną cechą jest fakt, że ciśnienie opada z chwilą kiedy przyczyna, która je wywołuje, bywa usunięta.

Wręcz przeciwnie przedstawia się sprawa ciśnienia przy chorobowych zmianach w krążeniu: przy pewnych wadach serca i niektórych cierpieniach nerek, kiedy stale bywa ono podwyższone. Olów i nikotyna również działają niekorzystnie. Bywają wypadki wysokiego ciśnienia pow-

stałe z niewytłumaczonych dotąd przyczyn; zdarzają się one dość często i są uważane za samodzielną chorobę. Przebieg jej jest przeróżny. Najczęściej zapadają osoby między 60—70 rokiem życia, ludzie korpułentni o żywych rumieńcach.

Objawy są następujące: zawroty i bóle głowy, bezsenność, bicie serca, przegniebienie i osłabienie.

Dalszym skutkiem wysokiego ciśnienia może być paraliż wskutek pęknięcia drobnego naczynia w mózgu po nieznacznej nawet wysiłku fizycznym, wzruszeniu lub zdenerwowaniu. Nadużycie alkoholu czy nikotyny może mieć ten sam skutek.

Lekarze zauważyli, że ciśnienie u osób starszych często wraca do normalnego stanu bez bliżej określonych powodów.

Leczenie bywa różne. Otrzymywano dobre wyniki tak przy pomocy leków, jak i kuracji naturalnych: te ostatnie dawały najlepsze wyniki. Przede wszystkim trzeba prowadzić odpowiedni tryb życia i zapobiegać ewentualnym przyczynom pogorszenia.

W pierwszej linii unikać wzruszeń i wysiłków fizycznych. Doskonale działa kilkominutowy wypoczynek w łóżku przy dziecie beśmiesznej i wstrzymywaniu się od płynów. Ilość płynu nie powinna przekraczać półtora litra dziennie. Chęć uryli winni się odżywiać dietetycznie, żeby nie przybierać na wadze. Zaleca się tutaj dnie wstrzemięźliwości, w które spożywa się samo mleko lub li tylko same jarzyny. Aby osiągnąć odwodnienie organizmu trzeba się wyrzec używania soli. Początkowo będzie to trudne, lecz z czasem przywyknie się a nawet gustuje w potrawach bez przypraw.

Inaczej rzecz się ma u osób szczupłych; tutaj nie wolno dopuścić do wychudzenia, które ujemnie wpływa na ogólny stan chorego. Ważną sprawą jest uregulowanie trawienia. Trzeba koniecznie usunąć zaparcie; unikać rozdygniętych potraw i napojów, a wystrzegać się „nadużywania” nikotyny, alkoholu, kawy i herbaty. Zdaje się, że dotąd wyolbrzymiano ich szkodliwość i używanie małych ilości nie może mieć katastrofalnych następstw. Na przykład, nie odmawia się nałogowemu palaczowi kilku papierosów czy cygar. Zakaz taki sprawiłby mu wielką przykrość i, w rezultacie, mógłby spowodować zwykłą ciśnień.

Wzruszenia i przejścia moralne są równie szkodliwe jak wysiłki fizyczne, zaleca się więc, by pacjenci odsuwali od siebie trudy i kopoty dnia codziennego.

Kuracje klimatyczne i kąpiele okazały się bardzo skuteczne. Przeciwwskazane są jednak miejscowości wysokogórskie. Także temperaturę trzeba uwzględnić: w lecie wybierać chłodniejsze okoliczności, a w zimie szukać łagodniejszego klimatu. Kąpiele brać tylko pod ścisłą kontrolą lekarza: najlepszymi okazały się kąpiele jodłowe.

Mamy też wiele leków, które obniżają ciśnienie i leczą wady krążenia. Przeciśnięć je może jedynie zaufany lekarz, który dokładnie poznał serce i istotny stan zdrowia pacjenta.

PODSŁUCHANE PROŚBA PASAŻERA.

Kłopsiński jedzie tramwajem na tylną platformie. Wóz jest przepełniony i Kłopsiński dla utrzymania równowagi trzyma się poręcz.

W drugiej ręce ma pakunek. Zjawia się konduktor i prosi za bilet. Kłopsiński jest w kłopotcie ma obie ręce zajęte. Jak wydobyć pieniądze? Po krótkim namyśle zwraca się do konduktora:

— Niech pan na chwilę potrzyma poręcz, a ja tymczasem wyjmę portmonetkę.

KLAMKA.

— Kto ci tak podbił oko?

— Uderzyłem się o kławkę.

— Wiesz, gdybym był na twoim miejscu, to bym się już dawno rozwiódł z taką kławką.

SZCZYT IMPERTYNNENCJI.

Chłuba naszej astronomii profesor R. jest bardzo roztargniony. Pewnego razu na stąpiwszy sobie na nogę, nie powiedział: przepraszam — tylko zwinął samego siebie od głupeców, chamów i źle wychowanych ludzi.

„Kulawy diabeł” cieszy się powodzeniem wśród paryżan

Podczas ostatniej paryskiej aukcji na stare książki specjalnym powodzeniem cieszyły się utwory „diabelskie”.

Najwięcej dobijano się o głośny i rzadki utwór „Kulawy diabeł” — „Diable boiteux” Le Sage’a. Co prawda kosztował on tylko 2400 fr. — ale amatorów było nań co niemiara.

Drugą książką, bardzo poszukiwaną, były „Les Diaboliques”, sprzedane za 2000 fr. Dla kompletu „Kwiaty zła” — „Fleurs du Mal” Baudelaire’a sprzedano za 2150 fr.

„Une vieille maitresse” — stara kochanka, z własnoręcznym listem Barbey’a, poszła za 1550 fr., natomiast „Madame Bovary” sprzedana została za sumę akurat dwa razy wyższą! W cenie 3000 fr. trzymał się też bezbożnik Zola — „L’Assomoir” i jedyny, podobno, egzystujący na świecie egzemplarz „Lourdes”.

Wszystkie wspomniane książki należały do księgozbioru niedawno zmarłego bibliofila francuskiego Pauley’a.

Kura z piskielami.



Francuski żaglowiec szkolny marynarki wojennej „La belle Poule” (piękna kura) za którym płyną małe żaglowce ćwiczebne.

APEL DO MŁODYCH LUDZI. Zaokrąglone plecy robią smutne wrażenie

Kiedy widzimy na ulicy młodego człowieka, którego plecy są dziwnie okrągłe, to odnosimy niemiłe wrażenie. Takie niedbale przyzwyczajenie w młodych latach nie prowadzi do osiągnięcia kariery życiowej. Wszyscy wolać człowieka prostego, trzymającego się dobrze. Świat nie pragnie wciągać na wyższe stanowiska ludzi słabych, więc kto chodzi z plecami pochylonymi, zaokrąglonymi, ten niechaj wie o tym, że zginął i niech żałuje — niestety po czasie — że nie uważał na siebie, kiedy był dzieckiem.

Mądry człowiek już od zarania swego życia formuje swoje elastyczne jeszcze i giętkie ciało. Sport i gimnastyka — oto dwa prowadzące do tego czynniki. Ludzie o okrągłych plecach niech zawsze, przy każdej sposobności uważają na siebie. Niech staną się dla siebie surowymi nauczycielami, niech nigdy nie pozwalają sobie na niedbale siedzenie i pochylanie, myśleć stale o tym, co czeka ich w przyszłości.

Niech poniżej podane rady posłużą wszystkim tym, którzy do tej pory nie pojmowali ważności prostego chodzenia i siedzenia.

Trzymaj się zawsze prosto. Nie nos, ale głowę nos wysoko, ramiona w tył, kolumna wyprostowana, brzuch wciągnięty.

Siedź porządkie. Nie krzywo, lecz prosto i nie na brzęku, ale na całym krześle, gdyż twoje mięśnie pleców wymagają wypoczynku. Pamiętaj o tym, że zwężasz swoją klatkę piersiową, jeżeli zbyt często i zbyt długo pochylasz się naprzód. Czynności te osłabiają działanie serca, wstrzymują obieg krwi i zacieśniają płuca. Twoje kości w klatce piersiowej zniekształcają się. I zamiast doskonale uformowanej klatki piersiowej, będzie ona zniekształcona.

Słabi w krzyżach ludzie niechaj gimnastykują się chętnie i regularnie. Poza tym należy ciało swe trenować, uprawiać odpowiednie sporty, pływanie, ślizganie się na lodzie i wszelkiego rodzaju gimnastykę.

Myrna Loy



słynna gwiazda filmowa po długim odpoczynku wraca do czynnej pracy.

Ofiara spóźnionej zimy.



— Niedzielnego myśliwy, widząc śnieg zapomniał, że to już koniec marca i że po-
degam ochronie.

PIERUSZY ŚCIGACZ
MUSI BYĆ
DAREM ŁODZI I WOJ. ŁÓDZKIEGO
KONTO F.O.M. P.K.O. 42008

PORTRETY ŚMIERCI



POWIEŚĆ
ROMANA-ROMA
FURMAŃSKIEGO

48

— To tu — szepnęła do siebie i czym prędzej wysiadła. Uszedłszy kilkaset kroków znalazła się przed gmachem „Zachęty”. W decydującej chwili działania stanęła bezzadna. Czują, że opuszcza ją spokój... Ze zaczyna się denerwować... W przypływie naglej depresji zwątpiła w powodzenie dobrze opracowanego planu.

W mózgu zawirowały tysiące myśli. Przeważał pesymizm.

— A jeśli — rozumowała w chaosie przypuszczeń — zbyt długa rozłąka zgasiła miłość Zyg? Jeśli jej stęsknione dionie natrafią na pustkę? Jeśli nie usłyszy tętna jego serca, które zaledwie kilka miesięcy temu biło tylko dla niej?

Jeśli... Zosia dotknęła ręką czoła i uczyniła ruch dłonią, jakby chciała zdjąć z niego wszelkie troski.

— A jeśli?... Co wtedy?..

Śmieszność jest bardzo bolesna.

Jakiś nieuważny przechodzień potrafił Zosię, aż poczuła ból w boku. To jej wróciło przytomność. Przeżegnała się w myśli i nie namyślając się wcale weszła z podniesioną głową do gmachu. Powrotna fala energii, która ją opuściła na ulicy pobudziła ją znowu do czynu. Toteż, gdy usłuszny portier zbliżył się do niej, pierwsza, nie czekając na pytanie rzuciła pewnym głosem:

— Chciałabym zobaczyć się z panem Marianem Dawką. Czy jest to możliwe?

Widocznie skromna postać Zosi zdobyła serce wesołego portiera, gdyż uśmiechnął się życzliwie i rzekł:

— Ma pani szczęście, pan Marian Dawka właśnie przed chwilą przyszedł, bo to widzi pani, przed otwarciem wystawy swoich prac jest bardzo zajęty. U nas tak

zawsze bywa — dodał z dumą, podkreślając specjalnie to „u nas” — pani pozwoli za mną...

— Dziękuję panu bardzo — odpowiedziała uradowana.

Już chciała pójść za portierem, gdy nagle stanęła jak wryta.

— A jeśli i jego tam zastanę? — jak błyskawica przeszło jej mózg.

Portier zauważył jej wahania. Nie chcąc narażać się na podejrzenia zdecydował szybko.

— Bardzo pana przepraszam — ale wolalabym tutaj zostać. Czy nie byłby pan łaskaw poprosić pana Dawkę do holu?

— Z przyjemnością, ale zechce pani podać swoje nazwisko, abym mógł zameldować panu Dawce.

— Halina Orzelska — skłamała Zosia bez zająknięcia, rumieniąc się z lekka.

— W jakiej sprawie? — zapytał ponownie portier.

— Osobistej...

— Dziękuję, zechce pani spocząć. Portier wskazał jej jedno z krzeseł i poszedł w głąb korytarza.

Była tak podniecona niepowszednią wizytą, że z westchnieniem ulgi siadła na krześle. Była zdecydowana na wszystko, mimo to jednak podziwiała swoją odwagę. Wywołać i zacząć rozmowę z obcym mężczyzną, którego nigdy w życiu nie widziała, to przecież nie jest takie proste. A jakże żenujące! A jeśli pan Marian Dawka nie zechce wyjść na korytarz? Gotów jeszcze pomyśleć, że jakaś bezrobotna po pracę...

Dalszy tok myśli przerwał odgłos kroków, rozlegających się w korytarzu. Zosia odwróciła głowę i powoli

uniósł przymknięte z nadmiaru emocji powieki. Przed oczyma błysnęły jej metalowe guziki portiera, który siedział obok mężczyzny w ciemnym garniturze. Obaj zatrzymali się przed nią.

— To właśnie ta pani — poinformował portier i oddalił się dyskretnie.

Zosia podniosła się z krzesła i w myśli oddała swą sprawę opiece boskiej.

— Jestem Marian Dawka — zaczął pierwszy, pan w ciemnym garniturze — czym mogę służyć?

Jego miły timbre głosu wpłynął ośmielająco na Zosię.

— Bardzo pana przepraszam — zaczęła się usprawiedliwiać — być może, że wybrałam nieodpowiednią porę i miejsce na składanie wizyt, ale...

Marian Dawka, świetny psycholog i znawca dusz ludzkich momentalnie zorientował się w sytuacji. Jego wrażliwa natura wyczuła, iż to nieco zażenowane dziewczę pragnie z nim pomówić o niebanalnej sprawie.

— Zechce pani łaskawie usiąść — zaproponował, a gdy zajęła miejsce przy stoliku siadł naprzeciw niej.

— Pani zapewne w sprawie mojej wystawy? — zapytał, chcąc przełamać pierwsze lody.

Sam nie wierzył w to, co mówił i był przekonany, że przemila petentka z miejsca zaprzeczy.

Zgadł... Zosia czerwieniła się coraz bardziej... Bala się spojrzeć Marianowi Dawce prosto w oczy i ukryła swe fioletowe źrenice pod powiekami.

— Czyżbym rzeczywiście wyglądał tak srogo? — zapytał ponownie Dawka, uśmiechając się do dziewczyny.

Zosia zdecydowała się wreszcie odłonić spłoszone oczy.

Projekt ustawy przeciwko podwójnym posadom wyższych urzędników.

Posel Stanisław Józwiak z Poznania zgłosił w Sejmie projekt ustawy w sprawie zakazu delegowania urzędników państwowych na stanowiska dodatkowo wynagradzane.

Treść powyższego projektu ustawy jest następująca:

Art. 1. W razie delegowania urzędnika państwowego na stanowiska: a) członka zarządu, rady, komisji nadzorczej, lub innych organów w instytucjach i przedsiębiorstwach prywatnych; b) delegata i komisarza rządowego w instytucjach i przedsiębiorstwach prywatnych; c) delegata i komisarza w organach samorządu terytorialnego, gospodarczego i zawodowego lub na inne podobne stanowisko, urzędnik nie może być delegowany lub mianowany do więcej niż jednej instytucji.

Art. 2. Za pełnienie funkcji, związanych z delegacją nie otrzymuje urzędnik państwowy żadnego wynagrodzenia. Diety otrzymuje według norm przewidzianych dla urzędników państwowych, gdy został wydelegowany poza miejsce stałej swej pracy.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Skarbu, Spraw Wewnętrznych

oraz Przemysłu i Handlu.

Uzasadnienie do tego projektu ustawy brzmi:

„Powierzenie jednemu urzędnikowi szeregu dodatkowych funkcji w formie różnych delegatur powoduje, że cierpi na tym zarówno praca zasadnicza urzędnika jak i jego dodatkowa, z zasady bardzo od powiedzialna praca delegacyjna.

Z tych przyczyn tylko w wypadkach wyjątkowych należy używać urzędników jako delegatów, komisarzy rządowych itp. W tych zaś wyjątkowych wypadkach jeden urzędnik może podjąć tylko jedną funkcję dodatkową.

Unikanie delegowania urzędników da możliwość zatrudnienia w charakterze delegatów, komisarzy itp. rządowych — bezrobotnych ludzi z wyższym i średnim wykształceniem, co poważnie rozbroi problem bezrobocia na tym odcinku.

Kumulacja większej ilości delegatur powoduje niezdrowe różnice w uposażeniu urzędników. Pobieranie zaś przez nich wynagrodzenia za pracę delegacyjną z zasady stwarza sytuację, że jedno z wynagrodzeń jest niesłuszne, jest wypłacane za niewykonaną lub zaniedbywaną pracę”.

Miły wieczór białych ulanów upłynął w atmosferze braterskiej zgody

W lokalu P. O. W. w Domu Pomniku Marszałka J. Piłsudskiego odbyło się doroczne walne zgromadzenie Łódzkiego Koła b. ochotników i żołnierzy Pułku Grochowskich Ułanów im. gen. J. Dzierżewskiego.

Wielką, barwną i nowocześnie urządzoną świetlicę wypełniła po brzegi stara bracia ulaniska z 1-go szwadronu „Białych Ułanów” tworzonego w Łodzi w listopadzie 1918 r. w kszarach przy ulicy Składowej. Rozproszeni dziś po całej Polsce ulani stawili się jak jeden mąż, by raz jeszcze zadokumentować swoją karność, umiłowanie tradycji i wierność dla barw pułkowych.

Zebrań zagał prezes, sędzia Witold Salm, powitał zebranych oraz delegację Koła Oficerów Rezerwy z prezesem por. W. Święckim na czele, na przewodniczącą go zaprosił p. pułk. E. Jasiewicz b. d-ec 1-go szwadronu, a na asesora por. W. Święckiego i kpr. F. Jaśniaka, na sekretarza wachm. B. Witanowskiego. Przewodniczący z kolei powołał do prezydium p. por. W. Salmę i ulana, seniora ochotników J. Szwajcera.

Nad stołem prezydiatnym powiewał poręcz 1-go szwadronu dar d-ecy pułku plk. Piłsudskiego, symbol niezerowalnej spójni pułku z jego ulanami.

Obrady prowadzone były w atmosferze braterskiej zgody, wielkiego zainteresowania, czujności i powagi chwili.

W imieniu Koła POW jako gospodarz lokalu przemówił prezes T. Fornalski.

Po dłuższej dyskusji uchwalono szereg rezolucji i postanowiono przesłać depesze z wyrazami czci i gotowości bojowej Marszałkowi E. Rydzowi-Śmigłemu, b. d-ecy

pułku gen. M. Warakiewiczowi, obecnemu d-ecy pułk. K. Piłsudskiemu oraz dawnemu d-ecy pułk. Wincentemu Jasiewiczowi.

Jednogłośnie przez akklamację wybrano zarząd w składzie: prezes Witold Salm, członkowie J. Szwajcer, adw. M. Rutkowski, R. Sosnowski, O. Benke, B. Witanowski, F. Jaśniak adw. M. Jeżewski, inż. E. Kłosie, B. Galiński, St. Sroka i M. Kalfiński.

Po głosowaniu prezesowi Salmowi, jako jednemu z głównych inicjatorów Zjazdu ulanów w listopadzie 1937 r. i twórcy Koła zebrani zagłosowali serdeczną owację i złożyli mu pamiątkowy adres.

Po zakończeniu obrad na sali Tivoli od był się tradycyjny żołnierski obiad wśród licznych toastów i przy dźwiękach niemiłnych ulaniskich piosenek.

Wyższa szkoła fryzur damskich i. Walne zebranie pracowników fryzjerskich.

Odbyło się walne zebranie Zw. Zaw. pracowników i pracowników fryzjerskich w Łodzi przy ul. Al. Kościuszki 32. Obecni na posiedzeniu byli wszyscy pracownicy i pracownice zakładów fryzjerskich oraz członkowie z przedmiotu. Po złożeniu szczegółowego sprawozdania z sytuacji w zawodzie fryzjerskim przez przewodniczącego Związku p. Russka, który wskazał na ogólną niemożność pauperyzacji w tym zawodzie uchwalono wysłać postulat do czynników m. in. o ograniczenie przyjmowania uczniów przynajmniej na przeciąg trzech lat, aby nie tworzyć zbędnych kadr bezrobotnych. Następnie postanowiono w najbliższych dniach otworzyć przy Związku wyższą szkołę fryzur damskich dla pracowników i pracowni. Zapisy kandydatów przyjmuje Związek we wtorek, czwartki i piątki w lokalu Związku Al. Kościuszki 32, w godz. od 20—22. Ilość kandydatów ograniczona. Następnie omawiając sprawy ekonomiczne pracowników i pracowni fryzjerskich postanowiono aby w tej chwili sprawy krawcowo nie stawiać i do strajku nie przystępować uważając chwilę obecną za nieodpowiednią ku temu. W końcu wybrano nowy Zarząd do którego weszli: pp. Russek, Antoni przewodn. Ulicy Wincenty zastępca, Westfalska E., sekretarz, Eklar Stefan skarbnik, Grochowska Cz. czł. zarz., Kaczmarek Fr. gospodarz i Bednarek St. czł. zarz. Do Kom. Rew. wybrani zostali pp.: Ewarsy Szymański, Kowalczykowski L. i Parik Karol. Po omówieniu spraw organizacyjnych o godz. 12 zebranie zakończono.

Rada Miejska uchwaliła jednomyślnie w ustawowy ten rok budżet na rok 1939-40

Spokojny przebieg ostatniego posiedzenia.

Łódź, dnia 31 marca.

Wczoraj w nocy Rada Miejska m. Łodzi zakończyła swe prace nad budżetem na rok 1939-40.

Projekt preliminarza budżetowego, opracowany przez b. Tymczasowe Prezydium Zarządu Miejskiego, został przedyskutowany uprzednio przez Komisję Finansowo-Budżetową, a następnie w ciągu czterech kolejnych posiedzeń omówiony przez plenum Rady Miejskiej, no i w konsekwencji uchwalony w brzmieniu zaproponowanym przez Komisję Finansowo-Budżetową z nieznacznymi przesunięciami poszczególnych kwot po stronie wydatków.

Budżet został przyjęty jednomyślnie. Głosowały za nim frakcje: PPS i Klasowych Związków Zawodowych, Obóz Narodowy, Bund, Stronnictwo Demokratyczne, SNPP, frakcje żydowskie i Niemiecki Zw. Ludowy.

W głosowaniu nie brała udziału frakcja zespołu radnych Obozu Zjednoczenia Narodowego.

Należy podkreślić, że Obóz Narodowy przez usta swego przewodniczącego, adw. Szwajdlera zapowiedział swe głosowanie za budżetem, pomimo wielu zastrzeżeń, jedynie dlatego, by umożliwić radzie na Ratuszu obecnej większości, by większość ta miała możliwość wywiązania się z przyjętych zobowiązań w stosunku do wyborców.

Wczorajsze posiedzenie miało przebieg o wiele bardziej odmienny od poprzednich trzech.

Stało się to dzięki oświadczeniu przed stawiciela Obozu Narodowego, złożonego na wstępie, w którym zwrócił się z apelem do Rady, by w dyskusji zaniechano zadrażnień w postaci osobistych wystąpień, osobistych aluzji.

Prezydium oraz cała Rada przyjęła ten apel do wiadomości.

PRZEBIEG OBRAD.

O godzinie 19.20 Prezydent zagaił posiedzenie i po załatwieniu spraw natury formalnej przystąpiono do dalszych obrad nad budżetem na rok 1939/40.

DZIAŁ 4-ty. OŚWIATA.

Z kolei przystąpiono do drugiego czytania pozycjami Działu 4-go Oświata. W

dziale tym: radni z Obozu Narodowego zgłosili wnioski: o wstawienie symbolicznej 1 złotówki na podniesienie pborów woźnym zatrudnionym w dni świąteczne w szkołach powszechnych żydowskich, o zlikwidowanie Pracowni Psychologicznej, o usunięcie z gimn. im. Piłsudskiego uczniów-żydów, o skrócenie z budżetu kwoty 100 tys. złotych na Wolną Wszechnicę Polską, z przeznaczeniem jej na stypendia dla studentów Polaków wyższych uczelni.

W głosowaniu wszystkie powyższe wnioski odrzucono. Cały dział został przyjęty.

DZIAŁ 7-my. KULTURA I SZTUKA.

Następnie przystąpiono do Działu 7-go — Kultura i Sztuka.

W dyskusji ogólnej zabierali głos ławnik Grzegorzak, wicepr. Purla i Szwajdlar.

Pierwszy z mówców poruszył sprawę bibliotek, muzeów i teatrów, stwierdzając, że w nich brakuje, w bibliotekach, zresztą nieodpowiadających potrzebom Łodzi brak książek pisarzy narodowych, jak: Dmowski, Doboszyński, Gertycha i innych. W muzeach dział sztuki narodowej, w teatrach sztuki wystawiane są nieodpowiednie itd.

W pewnym momencie mówiąc o książkach pisarzy narodowych i Grzegorzak powiedział: „Chcielibyśmy panowie byście te książki przeczytali, gdyż stałoby się zwoleńnikami naszej ideologii.

Na wywody te odpowiedział wicepr. Purla — stwierdzając, że Zarząd Miejski orientuje się w potrzebach tego rodzaju, zwłaszcza że reprezentuje on te sfery, które zorganizowane w ruchu socjalistycznym wnoszą najwięcej kultury do życia społecznego.

Jeśli chodzi o Teatr — to tylko wtedy można byłoby mówić o ich sanacji, gdyby przejęto je na własność miasta.

Przy szczegółowej dyskusji tego działu zgłoszono wnioski o skrócenie symbolicznej złotówki z subsydium dla Teatrów, oraz kwoty zł. 850 na zapomogę dla artysty malarza Trębacz.

Oba te wnioski odrzucono. Cały dział został uchwalony.

DZIAŁ 8-my. ZDROWIE PUBLICZNE.

W ogólnej dyskusji zabierali głos r. r. Dembiński i Grochowski (obaj O.N.), r. Więkowski (Str. Demokratyczne) wicepr. Purla.

W dyskusji poruszone zostały zagadnienia dotyczące: budowy studni, dozorów sanitarnych (r. Grochowski), budowy szpitala dla miejskiego (r. Więkowski).

Wicepr. Purla — odpowiadając na wywody przedmówców, stwierdził, że Zarząd Miejski będzie dążył do poprawy stosunków w lecznictwie.

W czasie przemówienia wicepr. Purla mieli miejsce incydenty, które zlikwidował przewodniczący.

Zgłoszony wniosek przez Obóz Narodowy odrzucono. Cały dział przyjęty.

DZIAŁ IX — OPIEKA SPOŁECZNA.

W ogólnej dyskusji zabierali głos ławnik Grzegorzak, r. Szwajdlar, który przy okazji polemizował z wywodami r. Więkowskiego i po rozważaniach opartych na historii stwierdził, że w wyniku doświadczeń wiekowych należy uważać żydów za

element szkodliwy. Walka — z żydami — pociąga za sobą duże ofiary. Ale prowadzona być musi.

Rozpatrując ten dział — należy odciąć żydów od wszystkich instytucji opieki społecznej.

Przemawiał jeszcze r. Więkowski polemizując z kolei z wywodami r. Szwajdlara.

Zgłoszone wnioski przy szczegółowym czytaniu przez Obóz Narodowy odrzucono. Cały dział przyjęty.

DZIAŁ 10-ty. POPIERANIE ROLNICTWA

W dyskusji ogólnej zabierali głos r. r. Kotowski i Grochowski (obaj O. N.) w czasie przemówienia ostatniego miał miejsce gwałtowny incydent za użycie obraźliwych słów pod adresem ogółu żydów. Incydent po kilkunastu minutach został przez prezydenta Kwapińskiego zlikwidowany.

Cały dział przyjęty.

Również przyjęto bez większej dyskusji Dział 12-ty — Bezpieczeństwo Publiczne i Dział 13-ty Różne.

Z kolei przystąpiono do drugiego czytania budżetu Nadzwyczajnego po stronie wydatków. Całość wydatków nadzwyczajnych uchwalono bez dyskusji.

Następnie rozpatrywano dochody. Po dyskusji dłuższej nad sprawą Rszewa i po odrzuceniu wniosku o sprzedaży lub oddzielenie tego majątku budżet Związku i nadzwyczajny uchwalono.

Wreszcie po przedyskutowaniu i częściowym uchwaleniu zgłoszonych wniosków przystąpiono do trzeciego czytania całości budżetu.

W trzecim czytaniu budżet miejski zwyczajny i nadzwyczajny uchwalono.

Budżet zwyczajny zamyka się po stronie wpływów — 30.907.115 zł., po stronie wydatków — 30.476.330 zł.;

budżet nadzwyczajny — po stronie wpływów — 13.543.867 zł., po stronie wydatków — 13.934.652 zł.

Dyskutowano jeszcze wniosek Obozu Narodowego o podwyższenie stawek dla sezonowców. Wniosek ten odrzucono, co wywołało burzę na ławach wnioskodawców.

Po stwierdzeniu, że budżet został uchwalony, prez. Kwapiński życząc radnym Westołych Świąt z okazji Wielkiej Nocy zamknął posiedzenie kilka minut po godz. 2-jej.

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada

Dr KLINGER
Spec. chorób wenerycznych, seksualnych i skórnych (włosów) PRZEPROWADZIŁ SIĘ NA ULICĘ PRZEJAZD 17
POWRÓCIŁ
Przyjmuje od g. 9—11 i od 6—8 wiecz.

Dr med. MARKOWICZOWA
Choroby skórne i weneryczne.
MONIUSZKA 2. tel. 166-35.
wznawia przyjęcia

Dr med Henryk Ziolkowski
Choroby weneryczne, moczościowe i skórne
6-go Sierpnia 2. Telefon 118-33.
Przyjmuje od 9 — 12 i 3 — 9 wiecz.
w niedziele i święta od 9 — 12 w poł.

Dr med. S. KANTOR
Spec. chorób skórnych i wenerycznych
PIOTRKOWSKA 90, tel. 129-45.
Przyjmuje od 8 — 2 i od 6 — 9 wiecz.
w niedziele i święta od 8 — 2 po poł.

H. RÓŻANER
Spec. chorób wenerycznych i seksualnych
NARUTOWICZA 9, fr. II piętro
Tel. 128-98 przyjmuje od 9—1 i od 5—9.30 w.

DR. HALTRECHT
Spec. chorób skórnych i wenerycznych
PIOTRKOWSKA 161, — tel. 24-521,
przyjmuje od godz. 8 — 9 rano,
od 12 — 3 i od 7 — 9 wiecz.
niedziele i święta od 9 — 11 rano.

Dr HENRYKOWSKI
Specjal. chorób skórnych, wenerycznych i seksualnych.
powrócił

UL. TRAUOGUTTA 9 fr. I. p. tel. 262-98.
przyjmuje od 8 — 11 r. i od 6 — 9 wiecz.
w niedziele i święta od 9 — 12.30 po poł.
Dla skórnych chor. g. ambulator. 10—11 i 5—6 w.

Dr med EDWARD REICHER
Specjal. chorób skórnych, wenerycznych i seksualnych.
Leczenie promieniami Rentgena.
POŁUDNIOWA 28, tel. 201-93
przyjmuje od 8 — 11 rano i od 5 — 8 wiecz.
z wyjątkiem niedziel i świąt.

DR. med. WOŁKOWYSKI
Spec. chor. wenerycznych i seksualnych i skórnych.
CEGIELNIANA 11, tel. 238-02.
Przyjmuje od godz. 8—12 i od 5—9 wiecz.
i w Lecznicy „Pomoc”, Złotowska 56.

Dr med. PAULINA LEWI
Spec. chorób kobiecych i akuszerka
SRÓDMIEJSKA 28 tel. 240-10
przyjmuje od 12—2 i od 4—3 wiecz.

Dr med LUBICZ
Spec. chorób wenerycznych i seksualnych
UL. PIŁSUDSKIEGO 69, tel. 143-12.
(róg Narutowicza)
przyjmuje od godz. 8—12, 13—3 i 5—8 w.
w niedziele i święta od 9—11 rano.

DR. S. WATNICKA
UL. NAPIÓRKOWSKIEGO 65. tel. 172-33
(Róg Lubelskiej), front I piętro
przyjmuje od godz. 9—1 w poł. i od 3—8 w.
4 ZŁ. TRWAŁA z gwarancją, grube loki naturalne fale, w firmie „Stanisław”. Główna 33 —
Uwaga na podwórzu!

Dziennikarze na FON

WARSZAWA, 31.3. — Uchwała Wydziału Wykonawczego Związku Dziennikarzy R. P. z dnia 30 marca 1939 r., dając wyraz gotowości do czynnej pracy nad wzmocnieniem sił zbrojnych państwa. Wydział Wykonawczy Związku Dziennikarzy R. P. po odbyciu w dniu 27 bm. konferencji prezesów syndykatów postanowił:

- 1) zobowiązać członków Związku do bezinteresownego udziału w propagandzie za pomocą obrony przeciwlotniczej;
- 2) wyzwać zorganizowanych dziennikarzy do suksypcji pożyczki w jak największych rozmiarach, ustalonych przez zespoły redakcyjne i zatwierdzonych przez zarządy syndykatów;
- 3) zaleca wszystkim syndykatom zakończyć zbiórkę na FON do dnia 15 kwietnia i przekazać natychmiast zebrane sumy do kasy centralnej Związku.

Na XVII FESTIVAL MUZYCZNY do WARSZAWY

13—21/V.
75% zniżki w drodze powrotnej

Pociąg popularny do WARSZAWY

15—16/IV. 39
Przejazd tam i z powrotem zł 7.—

Zapisy i informacje:
Wagons - Lits / Cook
Łódź, PIOTRKOWSKA 68
telefon 170-77.

POLSKIE BIURO PODRÓŻY

ORBIS

Łódź, Piotrkowska 16 65
tel. 101-01 266-50

Wycieczka do ZALESZCZYK
7—10. IV. — Cena zł 62.—

Wycieczka do Worochty i Zaroślaka
7—19. IV. — Cena od zł 120.—

Wycieczka do ZAKOPANEGO
7—17. IV. — Cena od zł 120.—

Wycieczka i wyjazdy indywidualne na Targi Mediolańskie

MUZEUM — BIBLIOTEKI — WYSTAWY

MIEJSKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA (ulica Andrzeja 14) otwarta dla publiczności codziennie, prócz niedziel i świąt, od g. 10 do 21, w soboty od g. 10 do 19.

MUZEUM PAMIĄTEK MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO (ul. Piłsudskiego 19) otwarte dla publiczności w grupach (do 15 osób) we wtorki, czwartki i soboty, dla pojedynczych osób — w niedziele od g. 9 do 3. Wstęp 20 groszy, w grupach — po 5 gr od osoby. Wycieczki można zgłaszać telefonicznie nr 191-96 w godz. od 10 do 12 u kierownika muzeum p. Ajnenkla.

MUZEUM HISTORII I SZTUKI im. BARTOSZEWICZÓW I WYSTAWA DARÓW KAROLA EISERTA (Plac Wolności 1) dostępne dla publiczności w środy, czwartki, soboty i niedziele od godziny 10 do 3.

MUZEUM PRZYRODNICZE (Park Sienkiewicza) otwarte w dni powszednie od g. 10 do 3, w niedziele i święta od g. 10 do 2.

MUZEUM ETNOGRAFICZNE (Piotrkowska nr 104) czynne codziennie od g. 10 do 3.

SALON SZTUK PIĘKNYCH KAROLA EISERTA ul. Nawrot 8, tel. 153-55.

WYSTAWA OBRAZÓW art.-mal. M. SIEMIŁSKIEGO, ul. Piotrkowska 113.

WYSTAWA SPORTOWA w gmachu Państwowej Szkoły Przemysłowej przy ul. Żeromskiego 115.

INSTYTUT PROPAGANDY SZTUKI (Park Sienkiewicza) wystawy: Słowa Polskich Artystów-Grafiów „Ryt” oraz wystawy Wł. Lania ze Lwowa i M. Zulańskiego z Warszawy. Instytut otwarty codziennie od g. 11—20.

PORADNIA UBEZPIECZENIA w lokalu Pracowniowego Tow. Oświatowo-Kulturalnego im. St. Żeromskiego (Sienkiewicza 3/5) czynna w poniedziałki od g. 7 do 9 wiecz. Porady bezpłatnie.

ŚWIAT NA KLISZY FOTOGRAFICZNEJ.

Madryt w ręku generała Franco. Ślub filmowców.



jedna z głównych arterij stolicy Hiszpanii.



Carola Lombard poślubiła Clarka Gable'a.

Ostatnia ofensywa.



Kawaleria powstańcza i czołgi w pogotowiu we wtorek rano tuż przed rozpoczęciem ostatniej ofensywy na froncie pod Toledo, która zakończyła się zajęciem Madrytu, a następnego dnia Walencji.

Po zajęciu Madrytu przez wojska narodowe.



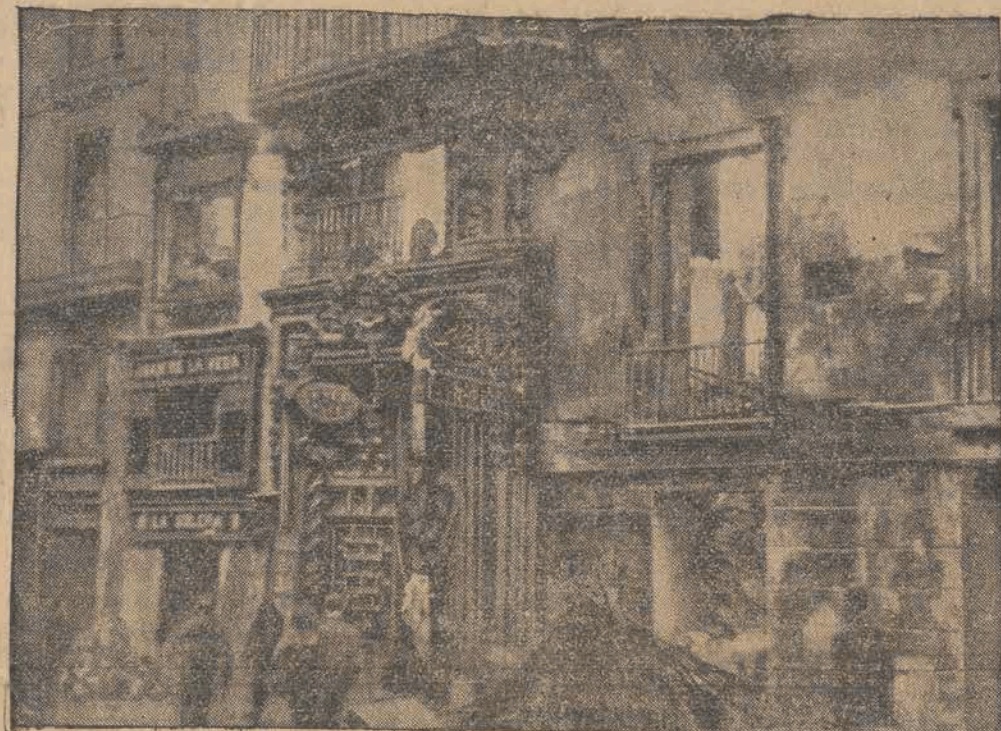
Msza św. polowa, odprawiona dla oddziałów wojsk narodowych gen. Franco przed ofensywą na Madryt. Do ofensywy tej, jak wiadomo, nie doszło, gdyż Madryt poddał się dobrowolnie.



Carola Lombard ze swoim poprzednim mężem Williamem Powell.



Rezerwista to nie tylko były żołnierz. Rezerwista to również żołnierz dzisiejszy w czasach pracy pokojowej, to żołnierz jutra w chwili wojny. Wszyscy do szeregów ZWIĄZKU REZERWISTÓW!



Zniszczone domy przedmieść, gdzie przez dwa lata toczyły się zacięte walki.

Posiedzenie Państwowej Rady Spółdzielczej.



W Warszawie odbyło się w obecności wiceministra Skarbu Dzierżykraj-Morawskiego posiedzenie Rady Spółdzielczej przy Min. Skarbu. Rada Spółdzielcza na wnioną uchwałę w sprawie udziału całego spółek przewodniczącego powzięła jednomyślnie uchwałę o utworzeniu w subskrypcji pożyczki Obrony Przeciwniczej. Wszystkie spółdzielnie i instytucje kredytowe Rady Spółdzielczej będą dokonywać bezinteresownie wszelkich czynności manipulacyjno-technicznych, związanych z sub skrypcją pożyczki.

Wystawa prac malarskich Brata Alberta w Muzeum Narodowym



Wojska gen. Franco, owacyjnie witane przez ludność, wkraczają na przedmieścia Madrytu.

Minister W. R. i O. P. prof. Wojciech Świętosławski dokonał w Muzeum Narodowym otwarcia wystawy prac malarskich brata Alberta (Adama Chmielewskiego), zorganizowanej w związku z uroczystościami 50-lecia założenia zgromadzenia braci Albertynów, odbywającymi się pod protektorem P. Prezydenta R. P. i Marszałka Śmigłego - Rydza. Na zdjęciu: „Ecce Homo”, pędzla brata Alberta (Adama Chmielewskiego).

**MUSIMY DOZBROIĆ
POLSKĘ NA MORZU!**

CZYŚ DAŁ NA ŚCIGACZ?

Im. WICEPR. EUG. KWIATKOWSKIEGO

INFLATY NA ŚCIGACZ ED. PKO 42008

**Nie powinien i nie może minąć rok,
w którym Polska nie znalazła by środków na powiększenie swej floty -- wojennej i handlowej**
(Eugeniusz Kwiatkowski)

